

Tổng Tài Sủng Vợ Tận Trời

Contents

Tổng Tài Sủng Vợ Tận Trời	1
1. Chương 1: Sự Khởi Đầu	1
2. Chương 2: Chiếm Đoạt (h)	2
3. Chương 3: Hôn Sự	5
4. Chương 4: Bỏ Trốn	6
5. Chương 5: Bắt Được	7
6. Chương 6: Phạt (h)	9
7. Chương 7: Bắt Về (h)	10
8. Chương 8: Về Nhà	12
9. Chương 9: Váy Cưới	14
10. Chương 10: Đám Cưới	20
11. Chương 11: Đêm Tân Hôn (h)	22
12. Chương 12: Về Nhà	24
13. Chương 13: Mang Thai	27
14. Chương 14: Hạnh Phúc Viên Mãn - End	30
15. Chương 15: Ngoại Truyện 1: Tô Giang - Trần Huy (h)	33
16. Chương 16: Ngoại Truyện 2: Tô Giang - Trần Huy	35

Tổng Tài Sủng Vợ Tận Trời

Giới thiệu

Thể loại: ngôn tình, sủng,sắc. . . Lưu Nhi năm nay tròn 18 là cô con gái thứ hai của Lưu gia và chị gái cô là Lưu Khả n

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tong-tai-sung-vo-tan-troi>

1. Chương 1: Sự Khởi Đầu

Buổi sáng, tại Lưu gia

” Dậy thôi Nhi Nhi ”- Lưu Khả khó khăn gọi

” Cho em ngủ thêm tí nữa đi ”- Lưu Nhi nói với giọng ngáy ngủ

” Không được, em không biết hôm nay chúng ta phải dự tiệc của tập đoàn Phong thị à? ”- Lưu Khả kiên nhẫn nói.

” Em quên mất ”- Lưu Nhi tự động bật dậy

” Bây giờ 11 giờ rồi, em còn 2 tiếng nữa thôi đấy ”- Lưu Khả nói

Lưu Nhi năm nay tròn 18 là cô con gái thứ hai của Lưu gia và chị gái cô là Lưu Khả năm nay 22 tuổi. Mặc dù là hai chị em ruột nhưng tính tình hoàn toàn trái ngược nhau. Nếu Lưu Nhi tính tình hoạt bát, thích tụ tập để đi chơi đây đó. Thì Lưu Khả lại trầm mặc, nghiêm khắc không dễ dàng để lộ cảm xúc của mình ra ngoài vì cô chính là người thừa kế của Lưu thị

Hai giờ sau cô xuống nhà với bộ váy dạ hội màu tím cúp ngực, tà váy xẻ từ đùi xuống ôm trọn 3 vòng hoàn hảo. Tóc dài nâu tự nhiên được búi cao tùy tiện càng làm tăng phần sang trọng và già dặn. Nếu như ai không biết cô thì cũng chẳng nghĩ cô chỉ vừa tròn 18.

” Đẹp lắm con gái ”- Lưu Quang, ba của cô tấm tắc khen ngợi

” Phải ”- Ngọc Huỳnh, mẹ cô thì vừa nói vừa gật đầu mỉm cười tỏ vẻ đồng ý với ý kiến của chồng mình

” Đến giờ rồi chúng ta mau đi thôi ”- Lưu Khả bây giờ mới lên tiếng. Không như những người con gái khác, cô chỉ khoác lên mình bộ vest bình thường. Nhưng cũng không kém phần quý phái

Tại nhà hàng Bonjour một trong những nhà hàng 5 sao ở thành phố S, xe của gia đình cô dừng ngay trước nhà hàng sang trọng. Xung quanh toàn những vệ sĩ cao to mang vest đen nghiêm túc trông chừng, gia đình cô dần dần tiến vào bên trong nhà hàng. Cô bị choáng ngợp bởi sự sang trọng của nhà hàng và sự đông đúc của những vị khách được mời đến. Nhà hàng được trang trí theo phong cách Phương Tây với màu vàng làm chủ đạo, làm cho người khác nhìn vào liền cảm thấy ấm áp. Trên sân khấu có một người đàn ông cao lớn, phong độ, khí chất ngời ngời. Khiến cho các vị tiểu thư ở phía dưới sân khấu còn phải sút xoa về sự đẹp trai của anh.

Tiểu thư 1: ” a.. đẹp trai quá ”

Tiểu thư 2: ” wow.. thật sự rất đẹp trai đó ”.

Khuôn mặt anh với ngũ quan tương đối, sống mũi thẳng tắp cùng với hai hàng lông mày kiếm càng tăng thêm phần lạnh lùng. Anh là Phong Thiên, là chủ tịch của tập đoàn Phong thị

” Cảm ơn mọi người đã đến tham dự buổi tiệc ngày hôm nay, chúc mọi người ngon miệng ”- anh vừa dứt lời thì những tiếng vỗ tay đồng loạt vang lên.

Anh vừa bước xuống thì những đối tác lần lượt đến mời rượu lấy lòng, để dễ dàng làm việc với anh. Vì ai cũng biết trên thương trường anh làm việc rất nghiêm túc. Cũng là lý do vì sao Phong thị luôn ở vị trí dẫn đầu về mọi lĩnh vực kinh tế, du lịch,.. Trong lúc anh đang tiếp khách thì cô cầm ly rượu dựa vào tường nhằm chán nhìn mọi thứ xung quanh, đang định bước đi thì không may đụng trúng một vật gì đó. Phải, chính là anh

” Tôi xin lỗi..”- cô cắn môi lo lắng

Anh chỉ im lặng gật đầu đi ra chỗ khác. Nhưng cô không biết rằng những hành động đáng yêu đó đã được anh thu hết vào tầm mắt và cũng khiến trái tim anh bị lỡ một nhịp.

2. Chương 2: Chiếm Đoạt (h)

Sau khi bữa tiệc kết thúc, tại Lưu Gia.

Cô đang nằm lẩn quẩn lại trên chiếc giường king size của mình. Suy nghĩ về chuyện ở bữa tiệc, bất chợt cô lấy điện thoại là gọi cho bạn thân của mình là Tô Giang.

” Alo, tiểu Giang à cậu rảnh không? Đi uống với mình đi. Mình có rất nhiều chuyện muốn kể cho cậu nghe đó ”- Lưu Nhi nói.

” Được. Hẹn gặp cậu ở Feel Me ”- Tô Giang trả lời.

” Ừ ”- nói rồi cô cúp máy đi chuẩn bị.

30 phút sau cô xuống nhà với bộ váy đồ ôm sát cơ thể, độ dài của váy chỉ đến ngang đùi cô. Mái tóc được thả ngang lưng càng làm tăng thêm vẻ quyến rũ.

Xuống nhà cô thấy ba mẹ và Lưu Khả đang coi tivi.

” Giờ này mà em còn đi đâu? ”- Lưu Khả vừa nói vừa nhìn đồng hồ.

” Em đi gặp Tô Giang một tí ”- Lưu Nhi không nhanh không chậm trả lời.

” Nhớ về sớm ”- Lưu Khả nhắc nhở.

” Dạ. Em biết rồi ”- nói rồi cô chạy đi.

Tại bar Feel Me trong phòng giám đốc.

Anh đang quan sát camera nhưng trên màn hình cứ hiện lên khuôn mặt của cô lúc ở bữa tiệc. Khiến anh không thể tập trung được. Khuôn mặt tròn bầu bĩnh, cặp mắt đen láy, cái miệng nhỏ đỏ chúm chím khiến người khác nhìn vào liền muốn bắt về.

Anh liếc mắt qua Trần Huy. Trần huy là trợ thủ đắc lực kiêm thư ký của anh.

” Mau điều tra cô gái đựng vào tôi lúc ở buổi tiệc chiều nay ”- anh lạnh lùng ra lệnh.

” Dạ ”- nói rồi Trần Huy lui ra ngoài.

10 phút sau Trần Huy quay lại với xấp giấy tờ trên tay. Đó chính là tiểu sử của cô. Anh vừa đọc vừa mỉm cười hài lòng.

Là con gái của Lưu Quang, gia tộc Lưu gia, tốt nghiệp trường đại học Harvard với bằng khá. Chưa từng trải qua mối tình nào sao? Tốt lắm.

Khi anh vừa đọc xong cũng là lúc cô bước vào bar. Cô đi đến bàn của Tô Giang đã đợi mình từ lâu. Cùng lúc phục vụ đi đến.

” Cho tôi một chai rượu ”- nói rồi cô quay người qua Tô Giang bắt đầu nói chuyện.

Một lúc sau, phục vụ đem rượu ra cho cô. Cô vừa uống vừa kể chuyện lúc chiều cho Tô Giang nghe.

Lúc sau thì cả hai bắt đầu ngà ngà say. Từ đâu một đám thanh niên khoảng 5 người tiến đến bàn của cô.

” Em gái, đi với anh không? Anh sẽ làm cho em sung sướng ”- tên đầu tiên nói.

” Phải ”- một tên khác tiếp lời.

Vừa nói bọn chúng vừa sờ lên khuôn mặt của cô

” Cút ”- cô quơ tay ý tránh né.

Đương nhiên mọi chuyện xảy ra từ đầu đến cuối đều được anh thu vào tầm mắt. Trên trán anh bây giờ đã hiện rõ 3 vạch đen.

Anh đứng dậy đi ra ngoài. Theo sau là Trần Huy cùng 10 tên vệ sĩ được huấn luyện nghiêm khắc. Chẳng ai biết anh là người đứng đầu trong giới hắc đạo về mọi mặt.

” Đoànag ”- tiếng súng vang lên khiến mọi người dừng hết hành động của mình. Kể cả đám thanh niên kia.

Anh tiến tới là bế cô lên trước sự ngỡ ngàng của bọn chúng.

” Thiên.. Thiên tổng ”- tên thứ nhất lắp bắp nói.

” Thiên.. Thiên tổng.. chúng.. tôi không.. biết đó.. là người phụ.. nữ của.. ngài ”- những tên khác cũng gật đầu lia lịa.

” Bắt bọn chúng ra ngoài đánh cho ta, từ giờ về sau không cho bước chân vào đây nữa ”- anh lạnh lùng ra lệnh.

” Cảm.. ơn.. cảm ơn.. Thiên tổng ”- bọn chúng ríu rít cảm ơn.

Bởi vì đối với bọn chúng hình phạt như vậy đã là quá nhẹ nhàng. Khi anh nghe bọn chúng nói câu ” người phụ nữ của ngài ” thì cũng dịu bớt phần nào.

Anh quay qua nói với Trần Huy.

” Đưa cô ấy về ”- anh nhìn qua phía của Tô Giang đang nằm.

” Dạ ”- Trần Huy cung kính trả lời.

Nói rồi anh bế cô ra xe của anh đang đậu sẵn. 5 phút sau xe anh đã đậu trước cửa của Phong gia. Anh đưa chìa khoá cho bảo vệ rồi bế cô vào nhà.

Trong nhà, người hầu đã xếp thành hai hàng đồng loạt cúi chào.

” Thiếu gia mới về ”- vừa nói Hàn quản gia vừa cúi người.

” Ủ. Đem lên phòng tôi thau nước ấm và khăn mềm ”- anh lạnh lùng đáp rồi bế cô lên phòng.

Bác Hàn quản gia năm nay cũng đã ngoài 60. Ông làm việc ở đây đã được 30 năm. Ông chăm sóc anh từ nhỏ nên cũng coi anh là con cháu của mình. Hôm nay ông và những người hầu trong nhà rất bất ngờ vì anh từng ở ngoài bay bướm với rất nhiều từ mình tinh đến những siêu mẫu. Nhưng chưa từng mang phụ nữ về nhà.

Vừa đặt cô lên giường cũng là lúc quản gia mang nước và khăn lên. Ông Hàn giao khăn và nước cho anh rồi lui ra ngoài cũng không quên đóng cửa.

Anh vắt khăn rồi lau lên mặt cô. Đang ngủ mà cảm thấy vật gì ươn ướt trên mặt mình thì khẽ rên lên.

” Ừm.. ”.

Âm thanh này khi lọt vào tai anh thì liền biến thành âm thanh câu dẫn.

Anh cúi xuống hôn lên môi cô dùng lưỡi tách hai hàm răng của cô ra rồi từ từ thưởng thức mật ngọt của riêng cô. Đến lúc cô cảm thấy khó chịu thì anh mới luyến tiếc rời đi.

Ngọn lửa trong người anh đã được cô khơi dậy. Anh tiếp tục hôn xuống cổ rồi xuống xương quai xanh, mỗi chỗ anh đi qua đều để lại những dấu ấn trên làn da trắng ngần. Như những bông hoa hồng mọc kiên cường trên nền tuyết trắng.

Tay anh kéo khoá váy xuống lập tức đôi gò bồng đảo vươn lên trước mặt. Khiến anh không kiềm chế được liền cúi xuống gặm nhấm một bên, cũng không quên lấy tay xoa bóp bên còn lại.

” Ừm ”- cô khẽ rên.

Tay anh tiếp tục lăm mò xuống nơi cấm địa kia mà chơi đùa. Lần lượt những chương ngại vật trên người của hai người lần lượt nằm trên mặt đất.

Anh dùng một ngón tay cho vào tiểu huyết đang co rút kia, hai ngón rồi ba ngón. Khi anh thấy nó đủ ẩm ướt thì liền đưa phân thân của mình vào trong.

” A.. đau..”- cô la lên.

” Tôi xin lỗi, thả lỏng đi ”- anh ôn nhu nói.

Trong cơn say cô cũng rất nghe lời. Liền thả lỏng để anh từ từ tiến vào.

Một lúc sau. Anh gằm lên rồi bắn hết mầm mống của mình vào trong cô. Mỉm cười thoả mãn ôm cô ngủ.

Sáng hôm sau, ánh nắng len lỏi qua những tán cây chiếu vào căn phòng. Trên giường có hai thân thể trần truồng đang ôm nhau ngủ.

Cô khẽ mở mắt dưới hạ thân truyền lên cảm giác đau đớn. Cô khó khăn xoay người liền nhìn thấy khuôn mặt yêu nghiệt của anh, hai khuôn mặt gần nhau trong gan tất. Bất chợt tim cô đập liên hồi.

” Cũng không uống phí lần đầu nhỉ? ”- cô thầm nói rồi mỉm cười.

Vì cô cũng đủ lớn để hiểu những gì đã xảy ra tối qua. Cô nhẹ nhàng ngồi dậy nhặt đồ trên sàn rồi vào phòng tắm thay đồ. Bước ra với bộ váy tối qua, cô nhìn lại anh một lần nữa rồi bước ra khỏi phòng.

Một lúc sau anh cũng tỉnh dậy không thấy cô bên cạnh trong lòng liền có cảm giác khó chịu. Anh cũng nhanh chóng thay đồ rồi ra ngoài đến công ty.

3. Chương 3: Hôn Sự

Sáng hôm sau

Cô vừa đến cổng thì nhìn thấy dì Trần đang đứng trước cửa như đang đợi gì đó.

Dì Trần là quản gia của nhà họ Lưu đã lâu. Vì chăm sóc hai chị em cô từ nhỏ nên dì Trần luôn coi hai chị em cô như con gái của mình

Dì Trần vừa thấy cô liền hỏi cô với giọng lo lắng: " Tiểu Nhi, con đi đâu giờ mới về? Con có biết cả nhà lo cho con lắm không "

" Dạ tối qua khi con gặp Tiểu Giang xong cũng đã trở nên con ngủ lại nhà cậu ấy luôn "- cô cười trừ trả lời.

" Ừ. Thôi, con lên phòng nghỉ ngơi đi. Lát nữa gì sẽ làm đồ ăn sáng đem lên phòng cho con "- dì Trần cười nói

" Dạ "- nói rồi cô lên phòng

Nếu mọi người biết tối qua cô đã làm gì thì cô không còn mặt mũi nào để nhìn mọi người nữa!

Cô vào phòng rồi lấy đồ đi tắm vào nhà tắm. Cô nằm trong bồn tắm rải hoa hồng và một ít tinh dầu khiến cô cảm thấy thư giãn làm cô quên bèn chuyện tối qua. Cô nhắm mắt rồi thiếp đi lúc nào không biết.

" Cốc.. cốc.. cốc "- dì Trần mang đồ ăn sáng lên phòng cho cô

Lúc này cô mới giật mình tỉnh dậy, quần đại khăn tắm rồi ra ngoài

Cô mở cửa nhận lấy thức ăn, không quên nói cảm ơn: " con cảm ơn dì "

Dì Trần cười hiền rồi xuống nhà

Một lúc sau..

Tiếng dì Trần bên ngoài vọng vào: " Tiểu Nhi à, ông bà chủ gọi con xuống nhà có chuyện muốn nói "

" Dạ "- cô đáp

Một lúc sau cô xuống nhà, trên người mặc đại một chiếc áo thun và quần short. Mái tóc nâu dài vẫn còn hơi ướt

" Ba mẹ gọi con có chuyện gì không? "- cô hỏi

" Ba mẹ muốn con cùng ba mẹ đi gặp Thiên gia để bàn hôn sự "- ông bình thản nói

" Hôn sự gì chứ? Con chỉ mới 18 tuổi! "- cô sững sốt nói

" Đúng đó ba mẹ! "- lúc này Lưu Khả vừa ra ngoài về. Cô vẫn không tin những gì vừa nghe được. Cô em gái yêu quý của cô phải đi lấy chồng sao?

" Con không muốn đâu! "- cô nhăn mặt phản kháng

" Không nói nhiều, con lo mà chuẩn bị đi. Tối nay chúng ta sẽ đi "- ông nói rồi quay lưng lên phòng

" Mẹ à! "- cô nhìn bà

" Mẹ không biết gì đâu "- bà xua tay rồi cũng theo chân ông lên phòng

Cô bực tức lên phòng gọi cho Tô Giang

” Tiểu Giang, ba mẹ bắt mình phải lấy chồng! Mình chỉ mới 18 tuổi ”- cô nói với giọng đầy ủy khuất

” Gì chứ! Bà cô già của tôi chuẩn bị lấy chồng rồi sao? ”- Tô Giang vừa nói vừa cười lớn

” Mình không đùa đâu! ”- cô nghiêm túc nói

” Được tớ không đùa nữa. Vậy cậu định làm gì ”- Tô Giang nghiêm giọng hỏi

“ ... ”

“ ... ”

Tại Phong thị

Anh nghĩ về chuyện tối qua, khuôn mặt nhỏ bé nằm dưới thân của mình thì bất giác mỉm cười

Đúng lúc Trần Huy vào bắt gặp cảnh này thì lấy làm lạ.

” Hôm nay ngài có chuyện gì vui sao? ”- Trần Huy hỏi

Anh giật mình thoát ra khỏi suy nghĩ của mình, nói: ” à, không có gì. Cậu vào đây có chuyện gì không? ”

Ông Phong bảo ngài hôm nay về nhà có chuyện

” Được. Không còn gì nữa thì cậu lui đi ”- anh nói

” Dạ ”- Trần Huy nói rồi lui ra ngoài

Trưa đến, anh vừa về thì thấy bame đang ngồi uống trà. Bà thấy anh liền nói: ” con về rồi à ”

” Dạ ”- anh đáp

” Ba mẹ gọi con về có chuyện gì không? ”- anh nói tiếp

” Bạn ba con có một người con gái tên Lưu Nhi, ba con muốn làm thông gia với bên đó ”- bà nói

” Lưu Nhi? Là con gái Lưu gia? ”- anh ngạc nhiên hỏi

” Phải ”- ba anh giờ mới lên tiếng

” Được. Con đồng ý, không còn chuyện gì nữa thì con phải về công ti đây. Có một số chuyện cần con giải quyết ”- anh nói rồi đi ra ngoài

Định là giữ anh ở lại để ăn trưa cùng. Nhưng anh bận rồi thì thôi vậy!

Em sẽ là của tôi, nhanh thôi!

4. Chương 4: Bỏ Trốn

” gì chứ, cậu định bỏ trốn sao? ”- Tô Giang nửa tin nửa không hỏi

” Phải, cậu với mình cùng trốn ra nước ngoài đi du lịch vài hôm được không? ”- Cô nói

Bởi vì Tô Giang đã định đi du lịch từ lâu mà chưa có dịp. Nhân tiện Lưu Nhi bỏ trốn cô đi cùng vậy. Vì cô cũng muốn đi xa để quên một số chuyện. Nên nhanh nhẹn trả lời ” được. Vậy 30 phút nữa gặp cậu ở sân bay ”

” Ok ”- cô nói rồi cúp máy

Cô đã thu dọn hành lý xong. Giờ chỉ lựa thời cơ để trốn ra ngoài

Cô mở cửa phòng, nhìn xuống dưới nhà không có ai.

” Chắc ba chở mẹ đi mua sắm rồi ”- cô nói thầm

Dù hai ông bà đã già nhưng tình cảm vẫn mặn nồng như ban đầu

Cô kéo vali xuống nhà và thành công trốn ra ngoài. Cô bắt một chiếc taxi đến thẳng sân bay

Trong sân bay. Mọi ánh mắt của mọi người xung quanh đều tập trung vào một cô gái với mái tóc nâu tự nhiên trên người mặc một chiếc sơ mi rộng màu xanh cùng với quần jeans dài rách gối. Hình như cô đang đợi ai đó

Cuối cùng Tô Yến cũng đã tới. Trên người mặc một bộ váy hồng phấn đơn giản. Chỉ hai người nhưng cũng đủ làm cho cả sân bay náo loạn

Cô và Tô Giang kéo hành lý lên máy bay. Vài tiếng sau, máy bay chở hai người hạ cánh xuống thủ đô Paris xinh đẹp. Hai người nhanh chóng bắt taxi về khách sạn sắp xếp đồ đạc rồi nghỉ ngơi

Cô không biết rằng có một người đang tức điên, lật tung cả thành phố S để tìm cô.

5. Chương 5: Bắt Được

Tối hôm đó. Gia đình anh đang chuẩn bị xuất phát để gặp mặt gia đình cô tại nhà hàng Bonjour thì có tiếng chuông điện thoại vang lên

” Alo? ”- ba anh bắt máy, nói

“ ... ”

Ông nhíu mày, nói: ” cái gì? Bỏ trốn? ”

“ ... ”

” Được ”- ông nói rồi cúp máy

” Con bé bỏ trốn rồi ”- ông nhìn anh nói

Anh nghe ba anh nói vậy hai hàng lông mày kiếm chau lại, đôi chân dài sải bước đi ra ngoài. Ngồi trên xe, anh lấy điện thoại gọi cho thuộc hạ của mình

” Mau tìm cho được Lưu Nhi, dù có lật tung thành phố S này thì cũng phải tìm cho ra ”- anh lạnh lùng ra lệnh

Anh lái xe về căn cứ Long Xà

” Alo ”- thuộc hạ của anh gọi đến

“ ... ”

” Cái gì mà không tìm được! Tôi huấn luyện mấy người, để chuyện nhỏ như này mà các người không làm được à? ”- anh quát

” Dạ.. thật.. s..ự là.. không.. tìm.. được.. lă..o đại.. tìm.. ở sâ..n ba.. xem. Nếu cô ấy không ở thành phố S thì chắc.. đang ở.. nước.. ngoài. ”- thuộc hạ của anh run sợ nói

Phải! Tại sao anh lại không nghĩ ra chứ! Anh gọi cho một dãy số quen thuộc

” Trần Huy, hãy tới sân bay tìm xem có tên Lưu Nhi xuất ngoại không. Và bay chuyến bay nào ”- anh ra lệnh

5 phút sau

” Sao rồi? ”- anh sốt ruột hỏi

” Dạ có. Máy bay đáp xuống Paris ”- Trần Huy báo cáo

Với thể lực của anh thì những việc này không có gì khó!

” Chuẩn bị trực thăng cho tôi, nhanh lên ”- không đợi bên kia trả lời anh liền cúp máy rồi lên sân thượng vừa lên đến nơi thì cùng lúc trực thăng đáp xuống. Anh leo lên, trực thân cất cánh bay lên. Anh thật sự rất muốn gặp cô!

Em đừng nghĩ em trốn được!

Tại khách sạn

” Giang, đi thử bar ở đây không? ”- cô hớn hở hỏi

” Nghe cũng được đó cậu chuẩn bị đi ”- Tô Giang nói

30 phút sau, Tô Giang bước ra khỏi phòng với chiếc quần bò dài ôm sát vòng 3 kết hợp với chiếc áo sơ mi cổ sâu hiện rõ khe ngực và đôi bốt khiến cô trở nên bốc lửa

Đúng lúc Tô Giang cũng bước ra khỏi phòng cùng với bộ váy ngắn ôm trọn 3 vòng, cô búi mái tóc nâu làm khoe hết tấm lưng trần ngần. Đôi giày cao gót cao 5 phân càng tăng thêm phần quyến rũ

Hai người mỉm cười nhìn nhau rồi xuống khách sạn bắt xe đến bar Feel Me

Đương nhiên quán bar này đều thuộc sở hữu của anh

Đến nơi, hai người vừa bước vào liền thu hút hết mọi ánh nhìn từ những công tử nhà giàu đến những người đàn ông thành đạt

Cô với Tô Giang ngồi vào bàn và gọi phục vụ

” Hai chị dùng gì ạ? ”- người phục vụ hỏi

” Cho tôi một chai rượu ”- cô nói

” Dạ ”- nói rồi anh t quay đi

5 phút sau, phục vụ đang bưng rượu đến thì bị một người đàn ông ngồi bàn phía trong góc gọi lại. Ánh mắt ông t đã dán chặt vào người cô từ lúc cô mới bước chân vào đây. Trong lúc ông t đang giả vờ gọi món để đánh lạc hướng nhân viên phục vụ để bạn ông ta đã lén bỏ gì đó vào chai rượu

Nhân viên phục vụ đem rượu ra bàn cô

” Ừm.. sao lại nóng vậy chứ.. ”- cô khó chịu nói

Hai người nhâm nhi một lúc thì cảm thấy trong người khó chịu. Từ xa hai người đàn ông tiến tới

” Đi thôi ”- hai người đàn ông cố lôi kéo cô và Tô Giang đi. Vì không làm chủ được bản thân nữa nên không thể chống cự. Hai người đàn ông mỉm cười nham hiểm nhìn nhau

Cô và Tô Giang bị lôi vào hai phòng khác nhau

Cô bị đẩy xuống chiếc giường gần đó. Ông t cuối xuống hít mùi trên người cô nói nhỏ: ” em thật thơm đó ”

Dường như cô vẫn ý thức được khẽ nói: ” ừ..ng.. ụng.. và..o tôi.. ”

Ông t nhếch mép cười rồi dần dần cởi hết đồ trên người của ông ta ra. Định cuối xuống hôn cô thì

” Rầm! ”- tiếng cánh cửa đập mạnh vào tường

” Bắt ông ta về căn cứ và tra tấn cho ta, không được để ông ta chết! ”- anh quát lớn

” Dạ! ”- bọn thuộc hạ đồng thanh trả lời

Anh tiến tới chỗ cô thì thấy cô đang khó chịu uống nước nằm trên giường miệng không ngừng bảo nóng và khó chịu

Anh nhủ hai hàng lông mày lại. Là xuân được sao?

Định quay lại nhờ Trần Huy gọi bác sĩ thì không thấy đâu. Xem ra anh phải tự giải quyết rồi

Em xem tôi phạt em thế nào!

6. Chương 6: Phạt (h)

Anh ra lệnh cho thuộc hạ ra ngoài canh gác, anh nằm xuống cạnh cô, cảm thấy có hơi ấm cô liền quay mặt qua nhìn anh với đôi mắt đục ngầu bởi đục vọng

Cô kéo kéo cổ áo anh khó khăn nói: " anh.. t..ôi.. mu..ốn "

" Ai cho em trốn tôi? "- anh bá đạo hỏi

" T..ôi.. xi..n.. lố..i "- cô khó khăn trả lời

" Em muốn gì? "- anh kiên trì hỏi. Vì từ nãy giờ, những hành động của cô khiến anh không thể kìm được đục vọng của mình

" Muốn.. a..nh "

Nghe được câu trả lời anh liền cúi xuống áp môi mình lên bờ môi ấm nóng của cô hôn cuồng nhiệt. Anh cắn mút môi cô đến sưng đỏ như muốn phạt cô vì tội cô trốn anh

" Ừm.. đau.. "

Lợi dụng sơ hở anh đưa lưỡi của mình vào khám phá mọi ngóc ngách trong khoang miệng của cô. Anh hôn dần xuống cổ rồi xuống xương quai xanh mỗi nơi anh đi qua đều để lại dấu ấn.

Dần dần những vật cản trên người của hai người đều nằm dưới đất

Anh dừng lại trên nụ hồng đang cương cứng kia mà mút. Bên kia không quên xoa bóp

" Ừm "- cô uốn người lên như mời gọi

Anh đi dần dần xuống bụng cô. Anh thật muốn có tiểu bảo bối. Để cô không bao giờ thoát khỏi anh

Anh tách chân cô ra dùng một ngón tay đưa vào trong huyệt động. Huyệt động liền co bóp dữ dội. Dâm thủy liên tục chảy ra

Hai ngón rồi ba ngón, khi thấy vừa đủ rộng và ẩm ướt. Anh liền đưa phân thân đang cương cứng đến đầu của mình vào

" A.. đau "- cô khẽ rên

" Ngoan, thả lỏng một tí. Bóp chặt như vậy là muốn cắt đứt anh sao? "- anh vừa nói vừa xoa bóp hai bên ngực để làm cô đỡ đau

Dần dần đau đớn trở thành sung sướng: " ừm.. ch..ậm một chút "

Trong phòng giờ đây chỉ nghe được những tiếng " phạch, phạch " khiến người nghe không khỏi đỏ mặt

Cảm nhận được cô sắp lên đỉnh anh ra vào thêm chục lần rồi bắn hết mầm mống của mình vào trong cô.

Vì tác dụng của xuân dược quá mạnh nên đêm nay cô đã đòi hỏi anh rất nhiều lần. Đến gần sáng cô mới " buông tha " cho anh.

7. Chương 7: Bắt Về (h)

Trong căn phòng nhỏ, có hai cơ thể trần truồng đang ôm nhau ngủ

Cô từ từ mở mắt dậy thấy mình đang nằm trong một lồng ngực săn chắc. Cô ngược mặt lên thì đập vào mắt cô là khuôn mặt yêu nghiệt của anh. Lại là anh ta nữa sao? Phải chuồng lệ thôi.

Cô vừa định quay người xuống giường thì cánh tay ôm eo cô tự dưng siết chặt

” Em định đi đâu ”- giọng nói của trầm ồn phát lên trên đỉnh đầu

” Tôi đi đâu cần anh quản sao? ”- cô thờ ơ đáp lại

” Em phải chịu trách nhiệm với tôi ”- anh bá đạo nói

Gì chứ? Mình mới là người thiệt thòi hơn mà? Tại sao mình lại chịu trách nhiệm chứ?

Cô không thèm liếc nhìn ai một cái. Bực dọc cầm đồ dưới sàn đi vào phòng tắm

Thấy được dáng vẻ dễ thương đó của cô. Anh không chịu được lập tức khoé miệng nở một nụ cười

Anh cũng nhanh chóng đi thay đồ

Cô thay đồ xong ra ngoài thì đã thấy anh đứng đợi

Cô định đi vượt qua anh thì bị một cánh tay kéo lại

” Anh làm gì vậy? ”- cô bất ngờ hỏi

” Tôi đưa em về ”

” Anh là gì của tôi mà đòi đưa tôi về?! ”- cô bực mình nói

” tôi là chồng sắp cưới của em ”

Cô nghe được lời này liền giật mình: ” chẳng.. Chẳng lẽ anh là người mà ba mẹ tôi muốn tôi kết hôn? ”

” phải ”- anh gật đầu

” Mặc kệ anh, tôi không cần. Tôi tự về được ”- cô cự tuyệt nói

Anh không trả lời. Nhất bồng cô lên, sải bước ra ngoài. Ném cô vào xe

” Anh không nhẹ tay hơn được à? ”- cô nhăn nhó vì đau, nói.

Anh không nói gì chuyên tâm lái xe

Cô chợt nhớ ra điều gì đó. Liền hỏi: ” Tô Giang đâu? ”

” Cô ấy vẫn bình thường. Em không cần lo ”- anh bình thản nói

5 phút sau xe của anh dừng tại một biệt thự của anh ở Paris

Người làm trong nhà đã được báo trước là anh sẽ về nên tất bật chuẩn bị chu đáo

Vừa về đến nhà người làm trong nhà đã xếp thành hàng dài chào đón

” Thiếu gia! ”- bọn họ đồng thanh nói

Anh quơ tay nói: ” được rồi, mọi người đi làm việc đi ”

Bọn họ liền tản ra để làm việc của mình

Anh đi thẳng lên phòng của mình. Quay lại thấy cô vẫn còn đang đứng như trời trồng ở đấy liền nói ” còn không mau đi ”

Cô nghe anh nói vậy liền giật mình chạy theo

Lên đến phòng anh. Vì ở đây không phải nhà chính của anh nên chỉ đơn giản vài món đồ. Gam màu gỗ làm tăng lên vẻ sang trọng cho căn phòng

Anh đưa cho cô chiếc áo sơ mi của anh nói: " thay đi "

Vì thấy mình đã mặc bộ đồ này hôm qua đến giờ nên không nghĩ gì cầm lấy đi thẳng vào phòng tắm của anh

Ngâm mình trong nước ấm khiến cho cô cảm thấy dễ chịu hơn

30 phút sau thì cô cảm thấy lạ. Cô ngại ngừng ra ngoài thì thấy anh đang ngồi đọc báo

Anh thấy cô liền ngừng đọc nhìn thấy cô giờ đây chỉ mang chiếc áo sơ mi của anh chỉ vừa vặn che đi bộ mông đầy đặn kia. Cô thậm chí còn không mang đồ lót. Dục vọng trong người liền nổi dậy

Anh tiến lại ép sát cô vào tường vừa cười nham hiểm nói: " em như vậy là muốn câu dẫn tôi sao? "

Anh nói gì vậy chứ? Chính anh đưa cái áo này cho cô

Anh nâng cầm cô lên, áp môi anh vào môi cô gặm nhấm đến xưng đỏ

" Ừm.. "

Lợi dụng thời cơ cô mở miệng anh liền đưa lưỡi càn quét từ từ thưởng thức mật ngọt

Đến lúc cô gần hết đường khí thì anh lưu luyến nhả ra kéo theo một sợi chỉ bạc

Anh nhắc bổng cô lên để hai chân cô quăn lên eo anh

Anh cúi xuống chiếc cổ trắng ngần để lại những dấu đỏ chót. Như muốn khẳng định cô là của riêng anh

Anh đi tới chiếc giường kingsize gần đó nằm đè lên người cô

Anh tiếp tục hôn cô, bàn tay không ngừng phân sự mà mò vào trong áo cô tìm đến nơi đầy đà kia mà xoa nắn. Anh mở từng cúc áo ra. Chỉ trong chớp lát nơi đó liền hiện ra trước mắt anh

Anh cúi xuống ngậm lấy nú hồng đang vươn lên. Dùng lưỡi đá qua đá lại tăng thêm kích thích. Tay kia không quên xoa bóp bên còn lại

" ừm. Đừ.ng.. M..à "

Tay anh mò dần xuống nơi rậm rạp kia sờ nhẹ bên ngoài

Dịch nhờn lập tức chảy ra ướt hết ngón tay anh

" xem ra bản thân em còn thành thật hơn em nhiều "

Anh đưa ngón tay lên gần miệng mình liếm. Hơi tanh nhưng thật sự rất ngon

Anh đưa tay ra vào bên trong hoa huyệt. Đột nhiên anh dừng lại. Cô liền cảm thấy phía dưới khó chịu cảm giác thật ngứa ngáy

" tiế.p t..ục..đi "- cô nhìn anh với đôi mắt tràn đầy dục vọng

" em cần tôi làm gì? "- anh lưu manh nói

" t..ôi cần h..ạ..thâ.n của.. an..h, ch..o nó.. và..o đ..i "- cô khó khăn nói

" được, chiều ý em "- anh cười nham hiểm nói

Nghe được câu trả lời. Anh liền đưa cự vật của mình chuyển động bên trong cô

Anh đỡ cô ngồi dậy để hai chân cô quăn ngang hông anh. Tư thế này làm cho tiểu đê của anh đâm sâu vào trong cô

" đừng nhanh như vậy.. "

Anh ra vào thêm mấy trăm lần nữa liền bắn hết tinh dịch của mình vào trong cô.

Anh và cô làm thêm vài hiệp nữa. Hai người mệt mỏi ôm nhau ngủ

Lúc cô và anh tỉnh dậy thì lúc đó cũng đã 7h tối

Cô tựa mình mở mắt. Dưới hạ thân liền truyền lên cảm giác đau đớn. Khó khăn tựa mình quay lại thì liền thấy anh đang nhìn mình. Cô liền đỏ mặt

Tiểu bạch hổ này da mặt lại mỏng như vậy!

” em tỉnh rồi! tôi đưa em đi tắm rửa ”

Anh ngồi dậy bế cô vào phòng tắm

Anh mở nước ấm rồi anh và cô cùng ngồi vào trong bồn để cô ngồi đối diện mình

” anh.. Anh làm gì vậy chứ? ”- cô đỏ mặt nói

” tôi tắm cùng em ”- anh bình thản nói

Anh nhẹ nhàng tắm rửa cho cô đến nơi đây đã kia. Anh không chịu được mà bóp nhẹ vài cái

” dừng..ng m..à ” - cô ngại ngừng nói

Anh tà mị mỉm cười rồi di chuyển dần dần xuống chỗ đó

” dừng mà.. Còn đau lắm ”- cô nói với giọng ủy khuất

” được rồi. Tôi chỉ xem thử thôi ”

Quả nhiên nơi đó của cô đã đỏ ửng lên. Trong lòng anh liền có cảm giác đau xót

Tắm rửa cẩn thận cho cô xong. Anh bế cô đặt trên giường, lấy thuốc bôi vào cho cô. Thuốc tiếp xúc vào cô liền cảm thấy dễ chịu. Nhìn thấy vẻ mặt dễ chịu của cô đáy lòng liền có cảm giác vui vẻ

Anh đưa chiếc sơ mi khác cho cô mặc. Rồi bế cô xuống nhà ăn tối

Bây giờ cô cử động cũng khó khăn đừng nói gì đến việc đi đứng

Một bàn ăn thịnh soạn liền bày ra trước mặt

Anh gấp đồ ăn bỏ vào chén của cô: ” em ăn nhiều một chút ”

Lúc này anh bế cô, cô thật sự rất nhẹ

Hành động này của anh khiến tim cô đập mạnh

” Ngày mai chúng ta về thành phố S ”- anh mở lời nói

” ừ ”- cô đáp

Ăn xong anh liền đưa cô đi nghỉ ngơi

8. Chương 8: Về Nhà

Sáng hôm sau.

Cô từ từ mở mắt tựa mình thì không thấy ai bên cạnh trong lòng lại có cảm giác hụt hẫng.

Bỗng nhiên có tiếng mở cửa: ” cạch ”,

Anh bước vào.

” dậy rồi à? ”- anh hỏi.

” ừ ”.

” chuẩn bị đi. Chúng ta cùng về thành phố S ”- đưa đồ cho cô rồi anh quay người bước ra ngoài.

Cô cũng lấy đồ bước vào phòng tắm vệ sinh cá nhân.

30 phút sau cô xuống nhà với bộ váy trễ vai màu trắng hơi xòe, chân đi giày cao gót. Tóc được búi lên cao lộ ra phần cổ trắng ngần. Càng tăng thêm vẻ đẹp thuần khiết của mình.

Anh đang uống trà nhìn thấy cô bước xuống. Liền không thể rời mắt khỏi cô.

” nhìn tôi lạ lắm sao? ”- thấy anh nhìn mình như vậy nên cô ngại ngừng hỏi.

” ừ hum... Không sao. Đi thôi! ”- anh hần giọng nói.

Cô nghe anh nói vậy thì chỉ biết đi theo.

Ra ngoài thì đã thấy trực thăng đang đợi sẵn. Anh nắm tay cô cùng bước lên trực thăng.

Hành động này của anh khiến tim cô đập mạnh.

Sao tim mình đập mạnh vậy chứ? Chẳng lẽ.. Không, không phải đâu! Chắc tại mình lo quá thôi.

Cô không biết phải nói chuyện với ba mẹ như thế nào. Vì ba mẹ cô gọi cho cô tận mấy chục cuộc. Nhưng cô cố tình không bắt máy.

” em không cần phải lo chuyện đó ”.

Câu nói của anh cắt đứt suy nghĩ của cô, kéo cô về thực tại.

Gì chứ! Anh ta đọc được suy nghĩ của mình à?.

Cô tròn tròn mắt nhìn anh.

Anh nhìn thấy hành động dễ thương này của cô thì bất giác mỉm cười.

Cô ngẩn ngơ trước nụ cười của anh.

Anh ta cười sao? Thật đẹp!.

Tim cô lúc này cũng đập mạnh như lúc nãy. Cô từ từ hít thở điều chỉnh lại nhịp tim của mình.

4 tiếng sau cả hai cũng đáp xuống thành phố S.

Tại sân nhà cô. Ba mẹ cô vì được anh cho hay là sẽ đưa cô về nên đứng trước cửa chờ sẵn.

Cô cầm tay anh từ từ bước đến chỗ cha mẹ mình.

” cha.. Mẹ ”- cô nói.

” con bé này, tại sao lại bỏ trốn hử, có biết ba mẹ lo lắng không ”- bà Lưu cô nói.

” co..n x..in lỗ..i ”- cô cuối gầm mặt nói.

” thôi được rồi hai đứa mau vào nhà đi ”- ông Lưu bây giờ mới lên tiếng.

” dạ ”- hai người cùng nói rồi theo chân ông, bà Lưu vào nhà.

Thực ra thì lúc đầu ông, bà rất tức giận. Nhưng sau khi nghe tin anh đã tìm được cô. Và ông bà đã hứa là sẽ không nặng lời với cô nếu không sẽ không trả cô về cho họ.

Khi mọi người đã vào trong nhà. Ông Lưu nói: ” chắc đi đường xa cũng mệt. Con lên phòng nghỉ trước đi. lát nữa gì Trần sẽ đem đồ ăn lên cho con ”.

” dạ ”- cô nói rồi quay lưng đi lên phòng.

Còn con ngồi xuống, ta có chuyện muốn nói với con.

Anh đang định đi lên phòng cùng cô thì bị bắt ở lại đành ngậm ngùi: ” dạ ”.

” con có muốn tiếp tục hôn sự này không? ”- ông Lưu ngại ngần nói.

” dạ muốn ”- anh dứt khoát nói.

” còn chuyện con bé bó trốn? ”- ông Lưu nói.

” dạ không sao? Vì ban đầu cô ấy không chấp nhận con thôi. Nhưng bây giờ thì cô ấy đã chấp nhận con rồi ”- anh mỉm cười nói.

Cô chấp nhận anh khi nào chứ?.

Ông, bà Lưu nghe vậy thì vui mừng, tươi cười nói: ” vậy được rồi. Con cũng mau lên phòng với con bé đi ”.

Anh từ nãy đến giờ chỉ đợi câu nói này. Liền đứng dậy xin phép rồi tiến thẳng lên phòng cô.

Vừa lên đến cửa phòng thì gặp dì Trần định mang đồ ăn cho cô.

Anh tiến tới nói: ” Dì Trần để con mang vào cho, phiền dì rồi ”.

” phiền gì chứ. Vậy nhờ con ”- dì Trần mỉm cười hiền hậu nói. Dì cũng rất ưng ý anh, vì dì cũng chăm sóc hai chị em cô từ nhỏ nên cũng muốn cô tìm được người chồng tốt.

” dạ ”- anh nói rồi nhận lấy khay đồ ăn.

Anh mở cửa đi vào, lúc này cô cũng ở trong phòng tắm đi ra. Trên người chỉ quấn đại khăn lông màu trắng, mái tóc còn ướt xõa ngang lưng.

” anh.. Anh.. Tại sao lại ở đây? Anh không biết gõ cửa à?”- cô hốt hoảng nói.

” không lẽ anh không được vào phòng vợ mình? Vào phòng vợ mình mà cũng phải gõ cửa à? ”- anh mặt dày nói.

” ai là vợ anh chứ? ”- cô liếc anh.

Anh để khay đồ ăn trên bàn, tiến tới đẩy cô sát vào tường

” em như này là muốn câu dẫn anh à? ”- anh nham hiểm nhìn cô.

” tôi không có ”- cô đỏ mặt nói.

Đúng lúc bụng cô đánh trống: ” Tô..i t..ôi đói rồi ”.

Cô thầm cảm ơn cái bụng của mình!.

Cô đang ăn ngon lành thì khựng lại bởi câu nói của anh.

” được rồi, em ăn đi, em ăn xong thì tôi liền ăn em ”.

9. Chương 9: Váy Cưới

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Đang ăn mà cũng dễ thương như vậy!

Cô đang ăn thì thấy ai đó đang nhìn mình chăm chăm

” anh đừng nhìn tôi nữa được không? ”- cô nhúu mày khó chịu nói

” không thể! ”- anh bình thản nói

Cô thở dài, thật hết cách với con người này mà!

” em ăn xong rồi? ”- anh hỏi

Cô giật mình nhớ lại câu nói lúc nãy của anh: " được rồi, em ăndi, em ănxong thì tôi liên ănem ".

Cô lấp bắp nói: " chứ..a chưa xong "

" còn gì nữa đâu mà em bảo chưa xong? "- anh vừa nói vừa tiến tới chỗ cô

" anh làm gì vậy? Tránh ra! "- cô hét lên

" thì em ăn no rồi, nhưng tôi thì rất đói "- anh mỉm cười gian tà

Cô nhìn nụ cười của anh thì ngậy ngốc một lúc rồi đỏ mặt

" a..nh anh đói thì xuống nhà tìm đồ ăn đi "

" nhưng tôi muốn ăn em?! "- nói rồi anh áp môi mình lên môi cô, nhắm nháp bên ngoài chán chê. Anh cắn môi cô khiến cô đau

" ưm.. aa "

Anh lợi dụng lúc cô mở miệng liền đưa lưỡi ẩm nóng của mình vào khoang miệng cô mà hút hết mật ngọt.

Đến khi cô tưởng chừng mình sẽ ngất vì hết hơi thì anh mới thả cô ra.

Cô hít lấy hít để không khí vào phổi

Anh nhìn thấy dáng vẻ dễ thương này của cô thì không kiềm lòng được hôn lên má cô, tiếng " chụt " rõ to. Thì nhận lại được cái liếc chày mặt của cô.

" em mau đi thay đồ đi, tí nữa chúng ta sẽ đi thử đồ cưới "- anh vừa vuốt tóc cô vừa nói

" tôi không đi đâu "

" được thôi, em không đi thì tôi ăn em vậy! "- nói rồi anh tiến tới áp sát mặt mình vào mặt cô

" thôi..ô..ii tô..i đi..i tôi đi "- cô lấp bắp nói

" được, vậy mới ngoan. Em mau thay đồ đi "- anh mỉm cười nhìn cô

Cô lấy đồ rồi vào phòng tắm thay đồ.

15 phút sau cô và anh cùng đến cửa hàng váy cưới

Marchesa. Marchesa là một trong những cửa hàng váy cưới bậc nhất tại thành phố S.

Đến nơi anh. Đôi chân thon dài của anh bước xuống. Tiếp đến là thân thể cao lớn và khuôn mặt yêu nghiệt làm những nhân viên tiếp đón ở đó và những người phụ nữ xung quanh phải mê mẩn. Nhưng bọn họ không dám hy vọng nhiều. Vì bọn họ biết rằng chẳng có quý ông nào còn độc thân mà đến tiệm áo cưới cả

Anh mở cửa xe cho cô, cô vừa bước xuống xe liền bắt gặp những ánh mắt đổ kị của bọn họ

Cô nhúm mày tỏ vẻ khó chịu. Họ liền cúi đầu không dám nhìn. Không phải vì cô mà là vì họ đều cảm nhận được ánh mắt sắc lạnh của anh đang lướt qua từng người khiến họ lạnh sống lưng

Những ả lỳ lợm vẫn tiếp tục nhìn anh. Trong lòng cô liền dâng lên một cỗ khó chịu. Cô cố ý khoác tay anh như đánh dấu chủ quyền

Hành động này của cô làm cho anh cảm thấy rất hạnh phúc. Anh nhìn xuống bàn tay trắng nõn đang khoác lên tay mình hài lòng mỉm cười

Anh và cô cùng bước vào, nhân viên phục vụ liền cúi chào: " chào Thiên tổng! "

Tất cả mọi người ở thành phố S này đều biết anh không phải dạng tầm thường!

" ừ. Các người hãy mang bộ sưu tập mới nhất ra đây "- anh lạnh lùng ra lệnh

" dạ. Phiên Thiên tổng đi theo tôi ạ! "- quản lý rụt rè nói

Anh khoát eo cô đi theo quản lý

” dạ đây là bộ sưu tập mới nhất của tháng này ạ! ”- cô quản lý

” em chọn đi ”- anh nhìn cô ôn nhu nói

Quản lý bất ngờ với sự thay đổi của anh. Khi này chẳng phải ánh mắt của anh rất lạnh hay sao? Sau khi nhìn cô gái này ánh mắt liền thay đổi?!

Cô rời vòng tay của anh đến sờ vào những chiếc váy cưới, không kiềm được mà thốt lên:” oaa, đẹp thật nha!
”

Tay cô dừng lại ở một bộ váy: ” tôi chọn cái này! ”

Quản lý lấy xuống dẫn cô vào phòng thử. Không quên quay lại nói với anh: ” phiền Thiên tổng ngồi đây đợi một lát ”

Cô theo chân quản lý vào phòng thử

10 phút sau, nhân viên phục vụ kéo màn ra

Anh không thể rời mắt khỏi cô. Cô thật sự rất đẹp!

Bộ váy cưới không cầu kỳ nhưng rất đẹp. Hầu hết bằng vải ren làm lộ ra phần lưng trắng ngần. Và đôi chân thon dài

hình minh họa

Anh nhúm mày khó chịu về độ hở hang của nó, liền lên tiếng phản bác: ” không được! Hở quá! Đổi cái khác đi. Tôi tìm được cái khác cho em rồi ”

Nãy giờ anh không ngồi đợi mà tìm xem những mẫu khác

Thấy được sự kiên quyết của anh. Cô bĩu môi nghe theo lời anh

Quản lý nhận bộ váy của anh rồi kéo rèm lại. Anh ngồi xuống đọc báo trong thời gian đợi cô. Hình như anh chắc chắn rằng cô sẽ đẹp hơn lúc này với bộ váy của chính anh chọn

Anh nghe thấy tiếng rèm được kéo ra liền ngược lên nhìn. Quả thật không sai! Cô còn đẹp hơn khi này

Lần này anh chọn cho cô bộ váy xòe. Để lộ ra đôi vai trần và nửa lưng. Nhưng đỡ hơn lúc này. Anh rất hài lòng với sự lựa chọn của mình. Nhìn cô bây giờ giống như một nàng công chúa vậy

hình ảnh minh họa

Anh tiến tới chỗ cô: ” em rất đẹp! ”

” thật không? ”- cô mỉm cười nói

Đây là lần đầu tiên anh thấy cô cười với mình liền nói: ” tôi có bao giờ gạt em chưa? ”

” ai biết được ”- cô liếc anh, nói

Anh thật muốn chết dưới sự đáng yêu này của cô! Đang định cuối xuống hôn cô thì bị cô đuổi ra

” thôi anh đi ra cho tôi thay đồ ”- cô nói rồi đẩy anh ra

Anh bắt mắt ra ghế ngồi chờ.

Lúc này có một ả nhân viên không biết sống chết đến tiếp cận anh. ả ta giả vờ mang trà đến rồi hất đổ lên áo anh.

Ả ta ríu rít xin lỗi rồi lấy khăn giấy lau cho anh. Anh muốn cự tuyệt nhưng ả ta cứ áp tới định lấy tay đẩy ả ta ra thì nghe được giọng của cô

” a..nh dá..m? ” - mắt cô lúc này đã đỏ ngầu

Nếu nhìn ở góc độ của cô thì anh với ả ta rất giống như đang hôn nhau

Cô nói rồi bỏ chạy ra ngoài. Anh lúc này mới định hình lại rồi hất ả ta xuống đất. Đôi mắt sâu không đáy nhìn thẳng vào ả khiến ả rùng mình. Anh nghiêng rặng nói: ” cô đừng hòng sống yên với tôi! ”

Anh bỏ lại ả ta đang ngồi dưới đất vẫn chưa tiếp thu được lời nói của anh

Khi cô ta hiểu được thì đã bị người của anh mang về căn cứ.

Cô bắt taxi về. Vừa về đến nhà cô liền chạy thẳng lên phòng đóng cửa mặc cho ba mẹ cô hỏi gì.

Lúc này anh cũng vừa về đến.

10. Chương 10: Đám Cưới

Anh đưa chìa khóa cho bảo vệ rồi đi thẳng vào nhà. Thấy ba mẹ cô đang đi từ phòng cô xuống

” ba, mẹ. Vợ con đâu? ”- anh bá đạo hỏi.

” con bé ở trên phòng. Mà có chuyện gì à? Sao thấy con bé từ vừa khóc vừa luôn miệng nói muốn hủy hôn!
”- mẹ cô trả lời

Khi anh nghe bà nói đôi mắt liền hiện lên tia sáng vì cô đang ghen! Mà đương nhiên yêu mới ghen. Nhưng khi nghe đến 3 chữ cuối ” muốn hủy hôn ” thì anh liền đen mặt. Cô gái này dám?

Điều này càng thúc đẩy anh tiến nhanh đến phòng cô. Vừa bước vào liền bị một cái gối dính thẳng vào mặt.

” Ai cho anh vào đây! Mau rút ra ngoài cho tôi! ”- cô hét lên

” em đang thử váy cưới. Sao lại bỏ về? Lại còn khóc? ”- anh cố tình chọc tức cô

Vừa nói anh vừa lau nước mắt trên mặt cô. Nhìn thấy cô khóc, trong lòng anh liền có cảm giác đau xót!

Cô hất tay anh ra. Kiên quyết nói: ” tôi muốn hủy hôn. Tôi không muốn cưới anh! ”

Nghe cô nói vậy, lửa giận trong người anh liền bùng cháy. Anh áp môi mình lên môi cô. Cấn mạnh môi cô như muốn trừng phạt vì lời cô vừa nói

Bị anh cấn cô rên nhẹ vì đau: ” ưm.. ”

Lợi dụng sơ hở. Anh đưa lưỡi ấm nóng của mình vào khoang miệng của cô. Tìm đến lưỡi cô mà trêu đùa. Đến lúc cô sắp hết hơi thì anh mới thả cô ra.

” ai cho em nói vậy? Mau trả lời câu hỏi của anh! ”- anh nhìn đáng vẻ dễ thương của cô khi đang cố hít thở. Nhưng anh vẫn cố kìm nén lại. Nghiêm nghị hỏi cô

” anh nói muốn cưới tôi. Lại đi hôn người khác! ”- cô không kìm được lại bật khóc

” em đang ghen à? ”- anh mặt dày hỏi

Cô bị nói trúng tim đen. Đỏ mặt lắp bắp nói: ” là..m g..ì c..ó. Ai thèm ghen chứ ”- cô đảo mắt qua chỗ

khác tránh ánh mắt mong chờ của anh

” lúc này cô ta làm đổ trà lên áo anh. Anh đã từ chối nhưng cô ta cứ muốn lau cho anh ”- anh kiên nhẫn giải thích

” thật không? ”- cô nhướn mày hỏi

” thật! Anh có bao giờ gạt em chưa? ”

” ai mà biết được ”- cô liếc anh

Anh thật không chịu được sự dễ thương này của cô. Nhéo má cô một cái: ” một tuần nữa là tới ngày cưới. Từ đây đến lúc đó anh không muốn nghe em nói hai từ ” hủy hôn ” nữa. Được không? ”

” được ”- cô nói

” thôi được rồi em mau thay đồ rồi xuống ăn tối ”- anh nói

Chỉ còn một tuần nữa là đến ngày cưới. Anh cô gắng thu xếp công việc để về sớm cùng cô. Nếu công việc nhiều quá thì anh sẽ giao hết cho Trần Huy

Để vun đắp tình cảm cho hai người. Anh dẫn cô đi chơi, đi xem phim, đi ăn, và làm những ” việc ” mà những cặp tình nhân hay làm.

Thấm thoát một tuần cũng trôi qua. Hôm nay là ngày hạnh phúc nhất của hai người

15h30 ở thành phố S

Tiệc cưới được tổ chức tại nhà hàng Bonjour với hai màu chủ đạo là trắng và vàng. Tăng thêm phần sang trọng của nhà hàng

Cô đang ở trong phòng nghỉ của cô dâu. Vốn dĩ cô để mặt mộc cũng đã đẹp, nhưng thợ trang điểm chỉ mới trang điểm nhẹ lên đã ra sức khen ngợi: ” em chỉ mới trang điểm nhẹ lên thôi, mà chị đã rất đẹp rồi! ”

Cô nhìn vào gương gật đầu cười trừ

Cô nghe bên ngoài có tiếng động. Vừa quay đầu lại thì thấy Tô Giang vào

” wao. Cậu đẹp thật đó nha! ”- Tô Giang khen ngợi

Hai người ngồi tán gẫu một lát thì đến giờ cử hành hôn lễ

Anh đang đứng trên sân khấu nôn nóng đợi vợ mình. Cô ấy làm gì mà lâu vậy chứ?!

Tiếng nhạc vừa cất lên thì cánh cửa lớn cũng mở ra. Cô khoác tay ông Lưu từ từ bước vào

Đến chỗ anh: ” ta giao con bé cho con ”- ông nói rồi đặt tay cô lên tay anh

Anh và cô cùng đọc lời hứa, đeo nhẫn cho nhau và trao nhẫn cho nhau. * mình không biết viết đoạn này như nào =)) *

Những khách hàng của anh lần lượt đến bắt chuyện và mời rượu cô nhưng đều bị anh uống hết

Tiệc tan thì trời cũng tối. Tô Giang cùng bạn bè của cô rủ cô đi tầng 2. Cô hớn hỏ muốn đi vì nghĩ sẽ thoát khỏi anh đêm nay nhưng anh một mực từ chối

Anh ghé sát vào tai cô nói nhỏ: ” em đừng nghĩ có thể thoát khỏi anh đêm nay! ”

11. Chương 11: Đêm Tân Hôn (h)

Chiếc xe của anh từ từ dừng lại trước Phong gia.

Anh bước xuống bế cô vào nhà. Người hầu trong nhà thấy anh về liền cung kính cúi chào

Anh gạt đầu rồi cúi xuống nhìn tiểu bạch thỏ đang úp mặt vào ngực mình vì ngại

Anh mỉm cười rồi sải chân lên phòng ngủ của mình. Anh đạp thẳng cửa phòng, anh vừa bước vào căn phòng liền sáng đèn, căn phòng được trang trí theo kiểu tân hôn. Trên giường còn có vài cánh hoa hồng

” anh để em xuống đi, em muốn đi tắm ”- cô đỏ mặt nói

” được. Anh cũng muốn tắm ”- nói rồi anh bế cô đi thẳng vào nhà tắm

” g..ì ch..ứ anh đi sang phòng khác tắm đi! ”- cô đẩy anh ra ngoài nhưng chẳng nhích được tí nào!

” vì sao anh phải sang phòng khác? Đây là phòng của anh mà! ”- anh thản nhiên nói

” anh.. Vô sỉ! ”- cô nhấn mạnh hai từ cuối cùng

” em dám mắng anh vô sỉ? Vậy anh vô sỉ cho em xem! ”- vừa nói dứt lời anh áp môi mình lên môi cô nhắm nháp

Tay anh vòng ra sau kéo khóa váy của cô xuống. Cô cảm nhận được váy của mình đang từ từ tuột xuống định mở miệng ra nói gì đó liền bị lưỡi ấm nóng của anh len lỏi vào tìm lưỡi của cô mà chơi đùa

” ưm ”- mọi lời nói của cô đều được anh nuốt vào bụng

Vì cô mang váy cưới hở vai mà nửa lưng nên cô không mang áo lót. Bây giờ trên người cô chỉ còn duy nhất chiếc quần lót màu đen

Anh cũng nhanh chóng cởi bỏ hết những chương ngại vật trên người mình xuống

Anh cúi xuống hôn lên cổ cô và để lại những dấu tím, đỏ. Một tay anh không ngừng xoa bóp một bên ngực, còn một tay thì đang lăn mò xuống nơi cấm địa kia

” ưm.. Đừn..g m..à ”

Anh ngược lên ngậm lấy đôi môi hồng đào kia tiếp tục mút

Anh đưa một ngón tay vào. Hạ thân của cô liên tục co rút giữ chặt ngón tay anh

” em định cắn đứt ngón tay anh luôn sao ”- anh nham hiểm nhìn cô

” chẳng phải tại anh sao ”- cô lườm anh

Anh mỉm cười rồi hôn lên trán cô. Anh tiếp tục đưa hai, ba ngón tay vào hoa huyệt của cô. Thấy đủ rộng anh bế cô lên để hai chân cô quần ngang hông mình rồi từ từ đưa cự long của mình vào bên trong

” aa.. Đauu ”

” ngoan, thả lỏng. Một chút liền hết đau ”- anh nói hôn lên môi cô để trấn an

Một lúc sau, đau đớn liền biến thành khoái cảm

” ư..m Thiê..n chậ..m chậm lại ”

Anh như bỏ ngoài tai lời nói của cô. Tiếp tục ra vào mãnh liệt

Một lúc sau hai người cùng ra. Anh bắn hết mầm móng của mình vào trong người cô rồi bế cô vào bồn tắm mở nước ấm tắm rửa cho cô

Cô mệt lả người, gục mặt xuống hõm cổ anh. Mặc cho anh làm gì thì làm

Anh lau người cho cô rồi bế cô lên giường. Cả hai ôm nhau cùng chìm vào giấc ngủ.

Nhưng trước khi thiếp đi cô nghe anh nói. Đại khái là

” Nhi Nhi, anh yêu em ”

12. Chương 12: Về Nhà

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

7h sáng hôm sau, những ánh nắng ban mai chiếu sáng căn phòng hiện lên hình ảnh hai con người đang ôm nhau ngủ. Dù là đang ngủ nhưng trên mặt họ không dấu nổi sự hạnh phúc.

Anh mở mắt nhìn thấy cô vẫn nằm ngủ ngon trong lòng mình. Miệng anh liền hiện lên ý cười.

” ưm ”- cô bị ánh sáng đánh thức liền khó chịu quay mặt qua chỗ khác. Cảm nhận được hơi ấm từ lồng ngực anh cô liền chúi đầu vào

” đừng quấy, anh không ngại ăn em thay buổi sáng đâu ”- anh vừa nói vừa cười nham hiểm

Cô nghe được liền nằm im thín thít

Hai người ôm nhau ngủ thêm một lúc: ” dậy thôi bảo bối! ”- anh ôn nhu nói

” ưm.. Không muốn, em muốn ngủ thêm tí nữa ”- cô mè nheo trong lòng anh

” em không muốn về nhà mẹ à? ”- anh nói rồi hôn lên tóc cô. Mùi hương này thật dễ chịu

Cô nghe vậy liền bật dậy: ” muốn chứ! ”- cô tươi cười nói

” vậy chúng ta đi tắm rửa ”- anh mỉm cười gian tà nhìn cô

” không! Em tắm trước ”- cô hôn chụt lên môi anh rồi chạy thẳng vào phòng tắm

Anh sờ lên môi mình rồi mỉm cười bất lực. Đành qua phòng khác tắm vậy!

Cô không nhận ra chính mình đang đứng trước gương, khắp nơi đều có những dấu hôn đỏ chót. Như thế này thì làm sao cô về gặp mẹ được!. Thôi tính sau, đi tắm trước vậy.

Cô mở nước ấm rồi ngâm mình: " aa thật dễ chịu.. "

30 phút sau. Cô xuống nhà thì thấy anh đang ngồi đọc báo, uống trà. Anh chỉ mang đồ vest như thường ngày, được may rất tỉ mỉ

Anh thấy cô thì bỏ tờ báo xuống, tiến tới gần, tay vòng qua eo cô mỉm cười nói: " em đẹp lắm! "

Hôm nay cô mang một bộ váy trang nhã và rất dễ chịu. Phía thân trên được làm bằng vải nhung ôm sát làm nổi bật lên vòng 1 và vòng 2 của cô. Thân dưới của váy hơi xòe ra

* hình ảnh minh họa *

" chúng ta ăn sáng thôi "

Buổi sáng của anh trôi qua bình thường nhưng của cô thì không. Cô bị anh ép ăn đến căng bụng, nếu cô không ăn hết thì anh sẽ không cho cô về nhà!

Tại Lưu gia

Ông, bà Lưu khi nghe tin con gái sẽ về thăm nhà từ sáng đến giờ đã chuẩn bị đầy đủ

Nghe tiếng còi ở bên ngoài, hai người biết con gái đã về nên ra cửa đón.

Cô thấy ba mẹ thì vui mừng định chạy đến ôm. Nhưng chưa được hai bước thì bị anh giữ lại: " đi từ từ thôi! "

Cô bủi môi đi chậm lại. Thấy cô nghe lời như vậy, anh xoa đầu mỉm cười, nhìn cô với ánh mắt đầy ôn nhu, nói: " ngoan lắm! "

" Mẹ, con nhớ mẹ lắm aa! "- cô ôm chặt bà Lưu

Ông Lưu thì đang bắt tay với anh: " chúng ta vào nhà thôi "

Bốn người vào nhà nói chuyện đến trưa thì ông, bà Lưu giữ hai người lại ăn cơm. Mọi người định vào trong phòng bếp thì nghe thấy tiếng còi xe bên ngoài.

Một người đàn ông tiến vào ôm chầm lấy cô. Cô không biết chuyện gì đang xảy ra nên không phản ứng kịp: " gặp lại em rồi Nhi Nhi "

Từ đâu một lực kéo cô lại. Phải, đó là anh!: " ai cho anh ôm vợ tôi?! "- anh ôm chặt cô vào lòng ngực. Như muốn xóa hết mùi hương của người đàn ông đó

" anh.. Em khó thở "- cô đánh vào lưng anh

Anh thả lỏng cô ra cuối xuống hỏi han cô với vẻ mặt lo lắng: " anh xin lỗi! em có làm sao không "

Cô từ từ lấy lại nhịp thở, nói: " em không sao "

Cô quay người lại bất ngờ nói: " a.. Là anh, Thế Nghĩa "

" phải anh đây! Con chào hai bác "

" ừ! Con mới về "

anh ta định tiến lên ôm cô lần nữa thì bị anh cản lại

Anh ta khó chịu trước hành động của anh liền lên tiếng: " anh là ai? "

" tôi là chồng của cô ấy "- anh ngênh mặt lên nói

" chồng? Em có chồng rồi sao? "- mắt anh ta cụp xuống

" dạ phải "- cô khoác tay anh nói

" đúng rồi. Thiên, đây là anh họ của em! "

” chỉ là anh họ thôi sao?! ”- anh cảm nhận được rằng trong lòng của anh ta không đơn thuần xem cô là em gái

Thật ra thì ai cũng nhìn thấy, chỉ mình cô là không. Vì anh ta nghĩ rằng khi anh ta thành công và có được quyền lực trong tay thì mọi người trong gia đình sẽ chấp nhận loại tình cảm này. Mà cho dù nếu không chấp nhận thì anh ta sẽ dẫn cô đi thật xa để sống hạnh phúc với nhau. Nghĩ đến đó thôi cũng đã đủ động lực để anh ta ra nước ngoài mấy năm qua để cố gắng xây dựng sự nghiệp. Đến lúc thành công và trở về tìm cô thì cô đã có chồng. Nhưng nếu anh ta đã cố gắng như vậy thì đương nhiên sẽ không dễ dàng bỏ cuộc!

” nếu con đã về thì cùng ăn cơm chung với bọn ta ”- ông Lưu lên tiếng phá tan không khí ngột ngạt

” dạ được ”

Anh ta định ngồi bên cạnh cô như thấy anh ngồi rồi, tay còn chưa rời khỏi eo cô. Nên anh ta đành phải qua chỗ đối diện.

13. Chương 13: Mang Thai

” em ăn nhiều một chút, mấy hôm nay vất vả cho em rồi! ”- anh vừa gấp đồ ăn cho cô vừa mặt dày nói

Mặt cô đỏ bừng lên, những người khác đều hiểu được ẩn ý trong câu nói của anh miệng không nhin được mà mỉm cười. Thế Nghĩa cũng mỉm cười theo nhưng trong nụ cười đó nếu ai chịu để ý liền nhìn thấy sự gượng gạo

” Thế Nghĩa, con năm nay đã 24 tuổi rồi, sao không mau tìm một người vợ? Định khi nào cho chúng ta uống rượu mừng đây? ”- ông Lưu cười cười nói

” con con có thích một người rồi, nhưng không ngờ cô ấy lại có chồng sớm như vậy! ”- Anh ta vừa nói vừa nhìn cô với ánh mắt đượm buồn

Anh và ông, bà Lưu đều hiểu câu Thế Nghĩa nói, chỉ có cô là không. Mọi người đều im lặng tiếp tục ăn

Bữa ăn kết thúc trong không khí ngọt ngào. Ăn xong, mọi người ra phòng khách nói chuyện. Gần đây lúc nào cô cũng thấy buồn ngủ. Vì vậy, sau khi bữa ăn kết thúc. Cô xin phép mọi người lên phòng nghỉ ngơi

Anh cũng định lên phòng cùng cô. Nhưng bị ba mẹ vợ giữ lại nói chuyện, tán gẫu

Con muốn lên phòng với vợ con!- anh thầm than trong lòng

30 phút sau, khi ông, bà Lưu có việc phải ra ngoài. Dặn dò giữ hai người ở lại ăn tối rồi mới được về, anh gạt đầu dạ vâng cho qua loa rồi chạy lên phòng với vợ mình.

Mở cửa phòng ra thì nhìn thấy thân hình nhỏ nhắn đang nằm trên giường ngủ rất ngon. Anh nhẹ nhàng vén chăn nằm xuống. Có lẽ vì cô bật điều hòa nhiệt độ hơi thấp, nên khi cảm nhận được hơi ấm sau lưng liền quay lại vùi mặt vào ngực anh. Hành động này khi bị anh nhìn thấy lại biến thành hành động câu dẫn. Tiểu bạch thỏ này, thật biết cách câu dẫn!

Anh cúi xuống hôn lên môi cô, tay thì lần mò vào trong áo tìm nơi đầy đà nhất mà nắn bóp

Cô đang ngủ thì thấy cơ thể mình có gì đó lạ lạ. Hơi thở lại không thể điều chỉnh được, mở mắt ra thì thấy anh đang hôn mình. Trong lòng lại cảm thấy mình bị khi dễ, đôi mắt bị phủ một tầng hơi nước

Anh biết cô đã tỉnh thì ngược lên nhìn. Thấy cô như sắp khóc liền thả môi cô ra, nhưng phía dưới thì vẫn đều đặn bóp

” hửm? Sao lại khóc? ”- anh vừa nói vừa lau nước mắt cho cô

” anh khi dễ em ”- cô ngược cặp mắt đầy nước lên nhìn anh

” anh không có ”

” nhưng anh muốn ăn em! ”- anh cuối xuống nói nhỏ vào tai cô rồi tiếp tục hôn

Cô cứ như vậy mà khóc, khiến anh không dám làm gì nữa sợ cô giận! Không hiểu sao dạo này cô rất nhạy cảm, hễ tí là sẽ khóc, thậm chí không thèm nói chuyện với anh

” em muốn ngủ ”- cô hất tay anh ra. Dịch xa ra ngoài rồi tiếp tục ngủ

Anh đang định nhích tới gần kéo cô lại thì ngừng lại vì câu nói của cô: ” anh mà đụng vào em thì em sẽ không để ý tới anh nữa đâu ”

Anh đành nằm nhìn tấm lưng và nghe tiếng thở đều đều của cô. Trong căn phòng, có một người đang ngủ rất ngon. Không quan tâm đến mọi thứ xung quanh. Còn người còn lại không có người ôm quen thuộc bắt lực mở mắt nhìn trần nhà

5h chiều

” dậy thôi Nhi Nhi, em mà ngủ nữa là tối không ngủ được đâu ”- anh thơm nhẹ lên má cô nhẹ giọng nói

” ưm.. Em muốn ngủ nữa ”

Đúng là con sâu ngủ mà, anh bế coi vào phòng tắm về sinh cá nhân cho cô cũng là một việc khó khăn. Phải dỗ mãi cô mới chịu nín

Hai người vừa xuống nhà cũng là lúc ông, bà Lưu về đến: ” dậy rồi à? Để ta bảo người làm nấu đồ ăn tối ”- bà Lưu đi đến ngồi lên ghế

Ngồi nói chuyện một lúc thì cô mới chợt nhớ: ” a đúng rồi? Chị Khả đâu hả mẹ? ”

” chị con có chuyến đi công tác bên nước ngoài rồi! Có lẽ tháng sau mới về ”

” dạ ”

Đúng lúc đó người làm trong bếp đi ra gọi mọi người vào ăn cơm. Hôm nay có rất nhiều món ăn hải sản tươi ngon, anh đến kéo ghế ra cô.

” mời ba mẹ ăn cơm! ”- cô nói rồi gấp con hào mà anh đã gấp cho cô

Vừa bỏ vào miệng, cô cảm nhận có mùi tanh chạy xộc lên mũi. Cô ôm miệng chạy vào phòng tắm ới ra hết những gì cô đã ăn sáng nay.

Anh thấy cô ới như vậy thì chạy vào vỗ lưng cho cô, nhìn thấy gương mặt xanh xao của cô mà trong lòng anh cảm thấy xót

Bà Lưu nghi ngờ trong lòng liền đến hỏi nhỏ anh: ” mấy bữa nay con bé có biểu hiện gì lạ không? ”

” dạ, gần đây cô ấy rất dễ buồn ngủ, tính tình lại rất nhạy cảm ”- anh thành thật trả lời

” để ta gọi bác sĩ đến ”

Anh quay lại vào trong tiếp tục dỗ dành cô

10 phút sau. Bác sĩ riêng của Lưu gia đến để khám cho cô, anh từ nãy giờ vẫn không rời khỏi cô nửa bước. Một lúc sau, bác sĩ thu dọn đồ nghề vào hộp. Anh mở miệng hỏi: ” vợ tôi có sao không bác sĩ? ”

” chúc mừng gia đình, cô ấy đã có thai 1 tháng rồi ”

Mọi người đều hạnh phúc, anh ôm chặt cô vào lòng thì thầm

” cảm ơn em, Nhi Nhi ”

14. Chương 14: Hạnh Phúc Viên Mãn - End

Sau khi biết cô có thai, cô như bị anh cấm túc. Không cho ra khỏi nhà nữa bước. Mọi góc nhọn như cạnh bàn, cạnh ghế đều được bọc lại tránh đụng vào bụng cô và để bảo vệ cho con của hai người sau này. Tính đến nay thì cũng đã đến tháng thứ 8 của thai kỳ, cô đang nhàm chán vừa ăn snack vừa xem tivi thì thấy anh về. Cô nhanh chóng cất gói snack sau lưng trong lòng thầm mong anh không phát hiện ra!

” anh về rồi ”- anh nói rồi dụi mình vào ngực cô

” anh mau lên phòng tắm rửa đi, em muốn về nhà mẹ ”- cô hối thúc anh

” em là đang đuổi anh sao? Hay em đang giấu anh chuyện gì? ”

Bị nói trúng tim đen cô lấp bắp trả lời: ” là..m làm gì có chứ? ”

Anh tức giận hỏi cô: ” ai đưa cho em thứ này?! ”- từ bao giờ gói snack đã nằm trong tay anh

Chết rồi!- cô thầm than trong lòng, cô sợ cũng phải thôi. Vì từ khi cô mang thai những thứ đồ ăn như thế này đã như thứ cấm kị trong nhà này. Vài lần trước cô cũng lén ăn và cũng bị anh bắt được, vì cô không ra ngoài được nên nhờ người làm trong nhà nếu đi siêu thị thì mua giúp cô. Nhưng những người này đều biết sự đáng sợ của anh nên cô phải năn nỉ hết sức mới nhờ vả được. Và sau khi bị anh phát hiện ra thì những người đó đương nhiên phải chịu hình phạt kinh khủng nhất vì dám cho vợ anh ăn bậy

” em không nói? ”- sau một hồi vẫn thấy cô im lặng thì anh hỏi lại một lần nữa

” thôi được rồi. Tập hợp hết người làm trong nhà này ra đây ”- anh ra lệnh. Lập tức mọi người làm trong nhà xếp thành hai hàng dài mặt ai cũng tái mét như đang chuẩn bị gặp thần chết

” ai là người đưa cho phu nhân thứ này ”- anh gần giọng nói

Mọi người vẫn im thin thít không dám nói gì, không phải vì không dám nói mà là vì bị sức ép kinh người của anh lấn áp nên không thể nào mở miệng nói được

” được! Không nói đúng không? Người đâu! Đưa tất cả bọn họ về trụ sở xử lý! ”- anh ra lệnh cho thuộc hạ

Mọi người nhận thức được việc mình sắp chết thân thể liền đứng không vững như sắp ngã đến nơi. Cô nghe vậy thì hốt hoảng đỡ bụng đứng dậy đi đến chỗ anh: ” anh, là em muốn ăn mà, bọn họ không có lỗi ”- cô ngược ánh mắt cầu xin lên nhìn anh

Anh đỡ lưng cô, anh đi tới ghé rồi đặt cô lên đùi mình: ” bao nhiêu lần rồi? ”

” 2 lần ”- cô úp mặt vào ngực anh. Mùi hương của anh làm cô rất dễ chịu a~

” nếu còn lần sau nữa thì sao? ”

” tùy anh xử lý ”

” thôi được rồi ”

Cô ôm anh: ” cảm ơn anh ”- rồi vẫy tay ý bảo mọi người lui xuống. Trong lòng thầm cảm ơn phu nhân của mình nếu không bọn họ đã đi châu diêm vương từ bao giờ

Tha cho họ thì được nhưng em thì không! Hôm nay em sẽ ở nhà không được đi ra ngoài

” dạ ”- cô cup mắt xuống rồi lủi thủi đi lên phòng

Anh sau khi tắm rửa xong. Bước từ phòng tắm ra thì thấy cô đang nằm trên giường quay lưng về phía anh, anh tiến tới ngồi lên giường nói nhỏ vào tai cô: ” xuống ăn cơm thôi bảo bối ”

” không muốn ăn ”- cô kéo chăn lên trùm qua đầu

Anh nhú mồm tỏ vẻ khó chịu. Cô càng ngày càng không nghe lời anh! Có phải vì anh cưng chiều cô quá mức mà sinh hư hay không?

” tại sao lại không muốn ăn ”- anh kéo chăn xuống bắt cô đối diện với mình thì thấy khóe mắt cô đỏ hoe như sắp khóc. Trong lòng liền dâng lên một cổ đau xót

” em muốn ăn cùng mẹ ”- nói đến đây thì nước mắt cô không kìm được mà tuôn trào ra ướt hết khuôn mặt xinh đẹp.

” thôi được rồi, anh chở em về nhà mẹ, được không? ”- anh hôn lên những vệt nước mắt trên mặt cô, nói. Cô lúc này mới nín khóc, chạy xuống nhà chờ anh. Nói là chạy vậy thôi chứ thật ra cô đi nhanh còn không dám. Vì sợ anh nhìn thấy sẽ tức giận rồi lại bắt cô ở nhà!

Anh nhìn bóng lưng đang vui vẻ đi kia mà chợt lắc đầu. Về mặt với tính tình trẻ con kia thì làm sao mà anh nỡ giận cơ chứ!

Anh và cô ăn cơm và nói chuyện ở nhà cha mẹ xong thì trời cũng đã tối. Ông, bà Lưu muốn hai người ở lại nhưng anh nhất quyết không đồng ý vì đương nhiên ở nhà mình sẽ dễ dàng ” hoạt động ” hơn rồi!

1 tháng sau.

Vì sắp tới ngày sinh rồi. Nhưng cũng chưa biết khi nào tiểu bảo bối sẽ muốn ra nên anh giao hết công việc ở công ty cho Trần Huy còn anh ở nhà chăm sóc vợ. Nếu có gì khó thì Trần Huy đem đến nhà anh là được

Buổi tối, cô với anh đang ngủ thì nước bắt đầu ào ra và cơn đau bụng cũng ập tới: ” Phon..g Phong em đau bụng ”- cô đánh vào ngực anh

Anh nghe thấy cô la đau thì tỉnh giấc rồi gọi người chuẩn bị xe đưa cô vào phòng sinh. Anh đang ngồi bên ngoài để chờ, lúc đó ông, bà Lưu và ba mẹ của anh sau khi nghe tin cũng lập tức chạy tới.

” con đừng lo quá, con bé sẽ ổn thôi ”- ông Lưu an ủi anh

” dạ ”- anh gật đầu, lúc đó thì nghe tiếng khóc oe oe của trẻ con, trên mặt mọi người đều hiện lên vẻ vui sướng.

Y tá bế em bé ra trước mặt anh: ” chúc mừng Phong tổng, có một thiếu gia ”- vì lúc khám thai anh và cô không muốn bác sĩ tiết lộ giới tính. Vì muốn cho nhau sự bất ngờ

Anh không thèm để ý mà chạy thẳng vào phòng để xem vợ mình. Người ta đồn Phong tổng rất yêu thương vợ mình là không sai mà!

Anh vừa vào thì thấy cô đã thiếp đi vì mệt, trên mặt cô có vài sợi tóc do mồ hôi mà dính lại, dính trên mặt cô. Anh vuốt ra sau, hôn lên trán cô. Cô biết là anh vào, nên lúc chuẩn bị ngủ, cô nghe loáng thoáng câu nói của anh đại loại như:

” Nhi Nhi cảm ơn em, em chịu khổ như vậy là đủ rồi! ”

Sau đó cô cảm nhận được vệt gì nóng ẩm chảy trên má mình! Nhưng cô đâu có khóc?!

15. Chương 15: Ngoại Truyện 1: Tô Giang - Trần Huy (h)

Trần Huy sau khi đưa Tô Giang về phòng khác để nghỉ ngơi, định quay người đi ra khỏi phòng thì có ai đó kéo tay lại. Quay đầu lại thì bắt gặp ánh mắt phủ một tầng sương mờ của cô

” Tôi nóng ”

Anh lúng túng không biết làm gì vì đây là lần đầu anh tiếp xúc với phụ nữ. Đang lay hoay trong suy nghĩ của riêng mình. Anh có cảm giác có một thứ ấm nóng áp lên môi mình mát mát như đang tìm kiếm gì đó. Anh sững sờ một lúc rồi mạnh dạn đáp trả lại cô. Môi lưỡi quấn quýt nhau không rời. Một lúc sau trong ánh mắt của hai người đều bị dục vọng che mờ.

Anh đặt cô xuống giường. Tiếp tục day dưa, tay của anh không yên phận xoa bóp cặp ngực căng tròn, dù cách hai lớp vải nhưng anh vẫn cảm nhận được sự đầy đặn của chúng.

Anh tiếp tục hôn xuống cổ, xương quai xanh những nơi anh đi qua đều để lại những dấu ấn như đánh dấu chủ quyền của mình. Tay anh nhanh chóng cởi hết những cúc áo trên chiếc sơ mi của cô. Vòng một của cô hiện rõ trước mặt anh. Anh ngậm một bên ngực của cô mà ngậm mát, mà vẫn không quên xoa bóp bên còn lại.

” ưm ”

Cô uốn cong người lên như kích thích anh. Anh di chuyển dần xuống dưới phần bụng phẳng lý của cô. Hôn nhẹ lên đó. Tiếp tục là đến nơi tư mật kia. Nhưng anh sợ cô sẽ hận mình

Anh ngược lên nhìn thẳng vào mắt cô, hỏi: ” em cho tôi? ”

” P..h..ải, nha..nh đ..i ”

” được ”- anh nói rồi đưa cự long to lớn của mình vào hậu huyệt của cô. Hậu huyệt liền co chặt lại khiến anh thấy khó chịu

” aaa đau ”- cô nhăn mặt vì đau đớn

” thả lỏng, một chút liền hết đau ”- anh nói rồi hôn nhẹ lên trán cô như muốn trấn an cô

Cô nghe lời anh liền thả lỏng. Sau khi thấy cô hết đau liền luật động trong cô. Đau đớn liền trở thành khoái cảm, hai người quấn lấy nhau không rời.

” nha..nh quá, chậ..m lạ..i ”

Sau đó, căn phòng chỉ còn lại tiếng gầm và tiếng thở dốc. Anh đã bắn hết mầm móng của mình vào trong cô. Hai người vì mệt mà thiếp đi

Sáng hôm sau

Ánh sáng chiếu vào căn phòng, nơi có hai người đang ôm nhau ngủ. Tiếng chuông điện thoại vang lên số hiện trên màn hình là số của Phong Thiên

” dạ alo chủ tịch ”

” cậu ở đâu mà bây giờ chưa có mặt ở công ty ”

” dạ tôi xin lỗi, tôi đến ngay ”

Mặc dù không muốn để cô lại một mình nhưng anh không thể ở lại. Vì cô là bạn thân của Lưu Nhi nên chắc anh cũng sẽ gặp lại cô. Anh hôn lên trán cô rồi đi thay đồ. Sau đó rời đi.

Một lúc sau toàn thân đau nhức, khó khăn lắm cô mới có thể ngồi dậy được. Nhìn thấy vết máu và những dấu tích trên người mình thì cô cũng biết đã xảy ra chuyện gì. Vì trước khi thuốc phát huy tác dụng, cô vẫn còn nhận thức được. Nên vẫn biết ai đưa mình về phòng và làm chuyện đó. Đương nhiên là không phải 5 gã tồi qua

Cô khó khăn đi vào phòng tắm thay đồ và sau đó cũng rời khỏi

16. Chương 16: Ngoại Truyện 2: Tô Giang - Trần Huy

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Sau ngày hôm ấy, hình ảnh của cô luôn quanh quẩn trong đầu anh. Anh tìm mọi cách để gặp cô nhưng không thể. Anh cũng không biết rằng cô đã mang đứa con của anh.

Hôm nay là ngày cưới của Lưu Nhi. Cô mang một chiếc váy xanh nhạt đơn giản nhưng không kém phần thanh lịch.

Cô đến sớm vì muốn xem cô bạn thân của mình trở thành cô dâu thì như thế nào. Chắc xinh đẹp lắm!

Không ngoài dự đoán của cô Lưu Nhi thật sự rất đẹp a~. Vừa bước vào phòng nghỉ của cô dâu, cô đã không kiềm lời được mà khen ngợi " wao. Cậu đẹp thật đó nha! "

" hôm nay cậu cũng rất đẹp nha "- Lưu Nhi nói

Đang nói chuyện thì cơn buồn nôn ập đến. Khiến cô ba chân bốn cẳng chạy nhanh vào phòng vệ sinh. Vừa bước ra thì thấy Lưu Nhi đang lo lắng hỏi: " cậu có thai?! "

" Phả..ii "

" của ai? "- Lưu Nhi hỏi

" của Trần Huy "

" Trần Huy? Vậy anh ta biết chuyện này chưa? "

" chưa, mình định sẽ đi phá nó. Vì chuyện này không phải lỗi của anh ta "

Cô vừa nói dứt câu thì " rầm "- bất ngờ có tiếng đập cửa, hai người đâu biết rằng từ nãy đến giờ anh đã đứng ở ngoài và nghe hết cuộc đối thoại.

" ai cho em phá? "- cô đang ngơ ngác không biết chuyện gì xảy ra thì anh đã tiến đến áp môi mình lên môi cô nhẹ nhàng hôn như muốn chứng tỏ tình yêu của mình. Kết thúc nụ hôn anh ôm chặt cô vào lòng và nói những lời mà anh đã để trong lòng bao lâu nay " anhyeuem "

Chắc là vì cô mang thai nên tâm trạng dễ xúc động. Sau khi nghe anh nói như vậy thì cũng bật khóc nức nở. Anh phải mất một khoảng thời gian mới dỗ được " vợ yêu " của mình nín khóc. Sau đó hai người cũng ra ngoài nhường không gian cho cô dâu nghỉ ngơi!

Sau một lúc cử hành hôn lễ thì cũng đến lúc cô dâu ném hoa cưới. Mọi người tập trung lại rất đông. Anh vì sợ cô mang thai nếu chen vào trong đó thì rất khó khăn nên không cho cô tham gia. Mặc dù cô năn nỉ đến mức nào.

Nhưng khi cô dâu ném hoa cưới thì bó hoa đột nhiên cũng bay đến chỗ cô. Điều đó cũng có nghĩa cô dâu tiếp theo sẽ là cô. Lưu Nhi và Phong Thiên đến chúc mừng cô.

Anh quỳ một chân xuống. Lấy ra một hộp nhẫn mà không biết anh chuẩn bị từ bao giờ.

" em có đồng ý làm vợ anh không? "- thật sự thì anh không biết nói gì ngoài câu này * =)) *

Cô xúc động không nói nên lời. Chỉ biết ôm và hôn anh thay cho lời đồng ý

Không lâu sau thì đám cưới của Trần Huy và Tô Giang cũng diễn ra. Và họ có một cô con gái rất xinh đẹp, đặt tên là Trần Ngọc. Cuộc sống của họ cứ trôi qua êm đềm như vậy đến cuối đời

Hoàn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tong-tai-sung-vo-tan-troi>